

บทบรรณาธิการ

วารสารบัณฑิตอาสาสมัคร ฉบับนี้เป็นฉบับพิเศษที่รวมยอดของปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ และปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ เนื่องจากช่วงปีที่ผ่านมาเกิดสถานการณ์ขาดช่วงของกองบรรณาธิการที่รับผิดชอบ เมื่อมีการแต่งตั้งกองบรรณาธิการชุดใหม่เข้ามา จึงได้แก้ไขปัญหาโดยขัดทำวารสารบัณฑิตอาสาสมัคร ปีที่ ๖ ฉบับ ๒ และปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ เป็นฉบับนี้เข้ามา และฉบับต่อไปก็จะเป็นฉบับพิเศษ ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ และปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ ส่วนฉบับต่อๆ ไปก็จะเข้าสู่ระบบการอภิการสารที่เป็นปกติ

อย่างไรก็ตามเพื่อชดเชยกับฉบับที่หายไป กองบรรณาธิการจึงได้จัดทำวารสารฉบับนี้ที่มีเนื้อหามากขึ้นเพื่อประโยชน์ของท่านสมาชิกและผู้อ่านทั่วไป โดยเนื้อหาหลักของวารสารฉบับนี้เพื่อสอดรับกับการรณรงค์โครงการปีอาสาสมัครสากล (International Year of Volunteer) ที่ครบรอบ ๑๐ ปี จึงเป็นเรื่องราวของงานอาสาสมัครและจิตอาสาที่มุ่งไปที่เพ้าหมายเพื่อให้เกิดสันติภาพในสังคม บทความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ ประกอบด้วยเรื่องงานอาสาสมัครกับการแก้ปัญหาเชิงสันติวิธี ที่สะท้อนถึงงานอาสาสมัครในการแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีที่เกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองในช่วงปี ๒๕๕๗ ที่ผ่านมาเพื่อระจับเหตุความรุนแรง ลดความเสี่ยงในการใช้ความรุนแรงต่อกันของคู่กรณี รวมทั้งการใช้ความรุนแรงของคนทั่วไปในสังคมที่ไม่สามารถอดทนต่อภาวะดึงเครียดของความขัดแย้งได้

ตามมาด้วยเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้จิตอาสาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สังคม โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการให้บริการชุมชน (Service-learning) ที่ถือได้ว่าเป็นเรื่องของการใช้จิตอาสาในแนวสันติประชาธิรัมย์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เริ่มหลักสูตรตัวอย่างนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ในบทความเรื่อง “Service-learning through Volunteering: The Graduate Volunteer Programme of Thammasat University, Thailand”

วารสารเล่มนี้ยังได้ขอนรอเรื่องของจิตอาสาในสังคมไทยพร้อมจะหันแนวโน้มของจิตอาสาอีกด้วยในบทความที่สรุปจากการอภิปรายทางวิชาการเรื่อง “ข้อนอคิด มุ่งอนาคต จิตอาสาในสังคมไทย” โดยแบ่งพัฒนาการเรื่องของจิตอาสาอุปกรณ์เป็นช่วงยุคต่างๆ ตามสภาพทางสังคมของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีบทความงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอนในวิชาด้านจิตอาสา ต่อการปรับเปลี่ยนทัศนะของนักศึกษาในบทความเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงทัศนะของนักศึกษาต่อปัญหาสังคม หลังศึกษาวิชา พท. ๒๔๐ งานอาสาสมัครกับการพัฒนาสังคม” และเรื่องตัวแบบแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการบริหารจัดการงานอาสาสมัคร ที่ได้ศึกษาจากองค์กรจิตอาสาระดับโลก คือ มูลนิธิพุทธนิจจ์ ได้ห่วน ในบทความเรื่อง “ระบบการบริหารจัดการงานอาสาสมัคร : กรณีศึกษามูลนิธินิจจ์ ได้ห่วน”

ท้ายสุดกองบรรณาธิการวารสารบัณฑิตอาสาสมัครต้องขออภัยในความล่าช้าที่ผ่านมา และขอขอบคุณในความสนับสนุนที่ดีตามวารสารของเราอย่างดียิ่งตลอดมา กองบรรณาธิการของราชภัฏยามออย่างเต็มความสามารถในการเร่งรัดการอภิการสารฉบับที่เหลือในเร็วๆ นี้